

„Hudebka“ trochu jinak

V čase, kdy je mnoho zájmových i jiných aktivit dětí omezených, rozhodli jsme se zpestřit jim hudební výchovu. Žáci prvních ročníků mohli zažít tak trochu jinou hudebku: donesli jsme jim do třídy hudební nástroje z různých koutů světa. Nejprve jsme si povídali o hudebních nástrojích, které znají, na které třeba i hrají, nebo je mají doma. Mluvili jsme o tom, jak se zvuk u různých hudebních nástrojů tvoří (strunné, dechové, aj.). Zkoušeli jsme, jaké zvuky můžeme udělat my sami pomocí rukou či nohou. V další části hodiny jsme pak dětem představili množství různých hudebních nástrojů z celého světa – z Afriky, Ameriky, Asie či Evropy. Mohly si tak prohlédnout i vyzkoušet, jak se na takové nástroje hraje, jaké zvuky vydávají, ale dozvěděly se také, k jakým účelům se používaly či používají (nejen jako hudební doprovod ke zpěvu a tanci – např. taneční rituály domorodých kmenů, ale také k relaxaci, léčení těla a duše, pro duchovní účely, apod.). Děti si moc užily hru na různé bubínky (djembe, ocean drum), dešťovou hůl, různé druhy chřestítek (např. kabasa) či zvonečků (koshi zvonečky, tibetská místa, tibetské zvonky), dřevěná hudební zvířátka, dřevěný atypický xylofon či kalimbu. U dechových nástrojů (flétna, koncovka, didgeridoo) proběhla pouze ukázka sluchová, děti tyto nástroje sice nesmírně lákaly, ale s ohledem na situaci si na ně zahrát nezkusily. Hodina hudební výchovy utekla jako nic, děti byly velmi pozorné a hlavně na konci této ukázkové hodiny spokojené. Malé okénko do „hudby celého světa“ si užily a my s nimi.

Mgr. Markéta Vlčková

Distanční výuka – co je na ní dobré a co ne? (názory žáků 6.B)

Líbí se mi:

můžu být celou dobu v pyžamu a dokonce v posteli,
můžu u toho jíst a pít a nikdo o tom neví,
nemusím tak brzy vstávat jako do školy,
nic nezapomenu, když jsem doma,
může mi někdo pomoci,
nepíšeme tolik písemek,
mám větší klid na práci, ve třídě je občas hluk,
vyhovuje mi způsob vysvětlování učiva, nikdo mě neruší.

Nelíbí se mi, vadí mi:

že jsme pořád doma, nemůžu se vidět a povídat si s kamarády a spolužáky, prostě nemáme kontakt,

živá učitelka je lepší,

nesoustředím se tak jako ve škole, nevidím reakce ostatních,

hůře se přinutím se učit,

musíme více hlídat úkoly, které nám posílají, a pak jejich posílání zpět,

bolí mě oči z koukání do monitoru,

když nás někdo odpojuje nebo nám vypíná zvuk,

když mám technické problémy s připojením u nás doma,

rodiče, kteří jsou více s námi a více nás kontrolují,

musím doma více pomáhat, když nechodím normálně do školy.

PhDr. Pavla Čučková